

๓๗

รักเก่า รักใหม่

เมื่อลูกอายุ ๑๘ ปี กระแสไออุ่นจากหนุ่มนอร์เวย์คนหนึ่งก็มากระทบใจของลูกให้หวั่นไหว เขาเป็นเชฟประจำโรงแรม มีนิสัยเยือกเย็น เป็นความเยือกเย็นที่ให้ความอบอุ่นใจ จนใจของลูกมันฟ้องว่า รักคุณเข้าแล้ว แต่ความรักของเราเหมือนเกสรดอกไม้ที่ลอยตามลมมากระทบกันแล้วก็จากกันไป เพราะเขาต้องไปเรียนต่อที่เมืองซตาวังเงะ ส่วนตัวลูกยังอยู่ที่เมืองแซนเดอเฟะยัวร์เหมือนเดิม

เมื่อกาลผ่านไป เราทั้งสองต่างมีครอบครัว ลูกอยู่กับแฟนใหม่โดยไม่แต่งงาน และไม่มีลูก ส่วนเขาก็แต่งงาน และมีลูกชาย ๑ คน หลังจากลูกแต่งงานได้ระยะหนึ่ง ความรักก็เริ่มเปลี่ยนองศา เวลาคุยกันจึงจูนกันไม่ค่อยติด เมื่อน้ำตาลมีรสหวานยังว่าขม ลูกจึงตัดสินใจจากมา

๑๕ ปีต่อมา นับจากแฟนคนแรกไปเรียนต่อ ลูกและเขาก็ได้มีโอกาสพบกันอีกครั้ง ไม่ได้เดินชนกันเหมือนละครน้ำเน่านะคะ แต่เพราะไฟห่วยหาที่ยังคุกรุ่น ลูกจึงตัดสินใจโทรไปหาเขา ซึ่งขณะนี้เขาได้เป็นหัวหน้างานในโรงแรมที่เมืองชตางเงะ โดยไม่ทราบมาก่อนว่าเขาหย่ากับภรรยาแล้วเช่นกัน

แม้ไม่เจอกันถึง ๑๕ ปี แต่เขายังเหมือนเดิมทุกอย่าง แม้แต่ความหล่อ ลูกไม่ทราบจะเรียกรักเก่าหรือรักใหม่ดีค่ะ แต่เมื่อรักยังรัญจวนก็ไม่ควรจะรวนใจ เราต่างช่วยกันทอสายสัมพันธ์ สุดท้ายก็ลงเอยด้วยการแต่งงาน และมีลูกสาวด้วยกัน ๒ คน ตั้งแต่มารู้จักเข้ามาในชีวิตเขา เขายกมาว่าตอนนี้ชีวิตเขามาพบจุดสมดุลแล้วค่ะ

บุพกรรมใดลูกกับสามีจึงได้แต่งงานและอยู่ร่วมกันอีกครั้ง ทั้งๆ ที่เราต่างก็มีคู่ครองมาก่อน และไม่ได้เจอกันถึง ๑๕ ปี

เราทั้งสองประสบอุบัติเหตุจนขา
กะเผลกในเวลาไล่เลี่ยกัน แต่เป็นคนละข้าง
เป็นเพราะกรรมใด จะแก้ไขได้อย่างไร และ
ทำไมสามีของลูกเวลานอนจะมีเหงื่อโชกทั้ง
ตัวอยู่เสมอ จะแก้ไขอย่างไรดีคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกและสามีได้มาอยู่ร่วมกันอีกครั้ง
ทุกๆ ที่ต่างก็มีคู่ครองมาก่อน และไม่ได้เจอ
กันนานถึง ๑๕ ปี เพราะในอดีตเคยเป็น
สามีภรรยากัน และมักจะทำสองอย่าง คือ
มักจะทะเลาะกัน และสร้างบุญร่วมกันด้วย

ในยามทะเลาะกัน ก็มักจะอธิษฐาน
หรือพูดว่า ชาตินี้ต่อไปอย่าได้มาเจอกันอีก
เลย แต่พอหายงอน มาสร้างบุญร่วมกัน
เรามาเจอกันอีกนะ วิบากกรรมดังกล่าวมา
ส่งผล จึงทำให้พลัดพรากจากกันไป ๑๕ ปี

นี่แสดงว่าโอรธนานแล้วก็พูดอย่างนี้หลายครั้ง
คือ ถ้าไม่ยากเจอ ผังมันจะติดออก ถ้าขอ
ให้เจอ มันจะติดเข้า

ทั้งคู่ต่างประสพอุบัติเหตุจนเป็นเหตุ
ให้ขาอะเฟลก แต่คนละข้างในเวลาไล่
เลี่ยกัน เพราะในอดีตชาติหนึ่งเป็นเพื่อนเล่น
กันมาตั้งแต่เด็กจนเป็นวัยรุ่น ด้วยความ
สนุกค่อนองได้ช่วยกันขุดหลุมพราง ไม่ใหญ่
แต่ก็ไม่ลึกมาก แล้วเอาไม้วาง เอาใบไม้กลบ
ไม่ให้คนเห็นว่าเป็นหลุมพราง พอคนเดินมา
ที่หลุมพรางนั้นก็หล่นลงไป บางคนเดินมา
ก็ตกขาข้างซ้าย บางคนขาขวาตก และบางคนก็
ขาแพลง เพราะว่าไม่ลึกมาก ส่วนตัวเองทั้ง
สองคน ก็แอบดูด้วยความสนุก วิบากกรรม
นี้หลายๆ ครั้งมารวมส่งผล

จะแก้ไข ก็ให้สั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน
ศีล ภาวนาให้มากๆ แล้วอุทิศบุญกุศลไปให้

กับคนที่ตกหลุมที่เราเคยไปแกล้งเขาไว้
หนักก็จะเป็นเบา เบาก็จะหาย ต้องทำบ่อยๆ

สามิเวลานอนมักจะมีเหงื่อโชกทั้งตัว
อยู่เสมอ เพราะในอดีตได้ขายของ ต่อมา
ของหาย ก็เข้าใจว่า พนักงานในร้านขโมย
ของไป จึงได้จับเขาไปขังไว้ในเรือนไฟคล้าย
ห้องอบซาวน่า จนเหงื่อเขาไทม์ตัวทุกข์
ทรมานมาก ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ขโมยของไป
วิบากกรรมนี้มาส่งผล

จะแก้ไข ก็ให้สั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน
ศีล ภาวนาให้มากๆ แล้วอุทิศบุญกุศลนี้ไป
ให้ผู้ที่เราเคยเบียดเบียนเขาไว้

๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐